

prof. ucz. dr hab. Krzysztof Wielecki

Instytut Socjologii, Wydział Społeczno-Ekonomiczny UKSW

W czerwcu 1977 r. na Wydziale Filozoficzno-Humanistycznym Uniwersytetu Jagiellońskiego obronił pracę magisterską z pogranicza psychologii społecznej i mikrosocjologii, opartą na własnym eksperymencie. Praca ta została oceniona jako celująca, a studia ukończył z wynikiem bardzo dobrym. Od października 1977 r. został asystentem stażystą w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jako asystent rozwijał swoje zainteresowania psychologiczne i socjologiczne. Wówczas pogłębiał studia z zakresu socjologii, antropologii filozoficznej i psychologii osobowości oraz cybernetycznej teorii systemów.

W 1984 r. napisał rozprawę doktorską nt. Proces wychowania w systemie społecznym szkoły wyższej. Ze względu na ówczesne perturbacje, jakie nie ominęły też UJ, pracę obronił dopiero w 1986 r. z wynikiem bardzo dobrym. Następnie podjął trzyletnie studia podyplomowe z zakresu socjologii ogólnej na UJ. W tym czasie rozpoczął, równoległe do pracy na UJ, etatowe zatrudnienie w Akademii Medycznej w Warszawie, gdzie nauczał socjologii. W 1987 r. został dyrektorem Ośrodka Badań Społecznych (OBS). Organizował tam badania dotyczące młodzieży akademickiej i szkolnictwa wyższego, a później także tzw. młodej inteligencji. Organizował konferencje naukowe (krajową i międzynarodową), kierował wydaniem publikacji książkowych, opracowań i raportów z badań, a w końcu czasopisma naukowego „Res Litigiosa”, którego był redaktorem naczelnym. Od 1992 r., po rozwiązaniu OBS, poświęca się już zupełnie nauce.

Od 1988 r. podjął pracę w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk, na stanowisku adiunkta, rezygnując z pracy w Akademii Medycznej i w UJ. W nowym miejscu pracy rozwijał zainteresowania z pogranicza antropologii filozoficznej, socjologii ładu społecznego i psychologii osobowości. Wtedy też wstąpił do Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, z poręczenia prof. M. Marody i dr. P. Łukasiewicza oraz do International Sociological Association z poręczenia prof. R. Braungarta z USA (dziękana Wydziału Socjologii University of Syracuse), z którym podjął kilkuletnią współpracę w dziedzinie socjologii młodzieży, m.in. publikując kilka wspólnych pozycji książkowych. W 1990 r. opublikował pierwszy tekst, który rozpoczął jego stałe zainteresowania nadchodzącym kryzysem cywilizacyjnym. Wtedy po raz pierwszy sformułował hipotezę o znaczeniu strategii społeczno-gospodarczej: rozwojowej i stagnacyjnej. Teorię na ten temat rozwija do dzisiaj.

Po zakończeniu pracy w IFiS PAN w 1992 r., podjął pracę na stanowisku zastępcy dyrektora Centrum Europejskiego Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie rozszerzył zainteresowania badawcze o problemy zmiany cywilizacyjnej. W 1993 r. zrezygnował z tego stanowiska w związku z podjęciem obowiązków dyrektora naczelnego Stowarzyszenia Kultury i Edukacji, które sam utworzył i którym kieruje do dzisiaj, realizując własny eksperyment pedagogiczny i społeczny. Prowadzi trzy eksperymentalne szkoły i eksperymentalne Centrum Kultury. W tym czasie podjął też wykłady z zakresu socjologii na Wydziale Pedagogiki Uniwersytetu Warszawskiego, które prowadził przez kilka lat.

W 1995 r. wyjechał na stypendium do Uniwersytetu Flamandzkiego w Maastricht, gdzie studiował problemy konfliktów kulturowych oraz podstawy demokratycznego ładu społecznego. Dwa lata później wyjechał do Uniwersytetu Baskijskiego w San Sebastian, aby kontynuować studia. Stypendia te zaowocowały wieloma artykułami naukowymi, opublikowaną w 1998 r. książką na temat integracji europejskiej, a także pracami, prowadzonymi na seminarium w Centrum Europejskim UW oraz w pracowni socjologii, psychologii i filozofii CE UW, którą utworzył, a następnie kierował aż do odejścia z UW. Systematycznie publikował w „European Studies” (w języku angielskim) i w „Studiach Europejskich” (w języku polskim).

W związku z pracą w CE UW, podjął też zainteresowania kwestiami ekonomicznymi, które rychło stały się przedmiotem jego pogłębionych studiów nad gospodarką europejską i światową. Podjął także współpracę z wieloma ekonomistami i napisał całą serię artykułów o problemach gospodarczych. Od 2007 r., początku kryzysu gospodarczego, problematyka ta stała się jednym z głównych wątków jego pracy naukowej, dydaktycznej i popularyzatorskiej. Organizował wówczas coroczne konferencje naukowe poświęcone zagadnieniom socjologicznym i psychologicznym w Europie, a w szczególności procesom cywilizacyjnym. Efektem wydawniczym był tryptyk: Kryzys postindustrialny: interpretacje, prognozy. Perspektywa europejska (2007), „Inny” człowiek w „innym” społeczeństwie. Europejskie dyskursy (2008), Co po postindustrializmie (2013). Swoje teksty z zakresu integracji europejskiej oraz społecznych, kulturowych i ekonomicznych problemów Europy publikował również w polskich i zagranicznych podręcznikach integracji europejskiej. W latach 2003-2004 podjął też bardzo aktywną działalność na rzecz członkostwa Polski w UE, za co otrzymał Złoty Krzyż Zasługi od Prezydenta RP.

W 2003 r. opublikował książkę pt. „Podmiotowość w dobie kryzysu postindustrializmu. Między indywidualizmem a kolektywizmem”, którą podsumowywał kilka wątków swoich pasji naukowych i która stała się podstawą habilitacji, uzyskanej na Wydziale Społeczno-Ekonomicznym Uniwersytetu Łódzkiego w 2005 r. W 2012 r., już jako profesor Uniwersytetu Warszawskiego, opublikował kolejną książkę, pt. Kryzys i Socjologia.

W 2014 r. przeszedł do Instytutu Socjologii w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego, w którym na stanowisku profesora uczelni objął Katedrę Myśli Społecznej. Podjął wtedy regularną współpracę w prof. prof. Ch. Taylorem, M. Archer i D. Porporą. Kieruje też (do dzisiaj) studiami doktoranckimi z zakresu socjologii. Organizuje coroczne Master Lectures z czołowymi uczonymi ze świata, jest pomysłodawcą i współredaktorem kolejnych tomów w języku angielskim Archerian Studies. W 2015 r. podjął współpracę z International Association of Critical Realism, a od 2016 r. zasiada w jego Radzie. Od 2016 r. współpracuje z Pontifical Academy of Social Sciences, a od 2017 został powołany do grona jej członków. Od 2018 r. utrzymuje stałą współpracę z prof. P. Dembińskim, szwajcarskim ekonomistą, dyrektorem Observatoire de la Finance w Genewie, profesorem uniwersytetu w Lozannie, Genewie i Fryburgu. Wspólnie organizują konferencje naukowe i publikują z pogranicza ekonomii i socjologii ekonomicznej. W latach 2017-2020 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Socjologii UKSW.

W 2022 r. objął też Międzywydziałową Katedrę Realizmu Krytycznego, współpracującego IACR w Akademii Nauk Stosowanych TWP w Szczecinie, w której prowadzi comiesięczne seminaria z udziałem uczonych polskich i zagranicznych w dziedzinie realizmu krytycznego i jego

zastosowania do społecznych, kulturowych, ekonomicznych i aksjologicznych problemów współczesności. W ciągu całej swojej pracy prowadził działalność popularyzatorską i publicystyczną, czy pełnił funkcje doradcy (m.in. Prezydenta RP) czy eksperta. Ma w dorobku ponad 100 publikacji naukowych w czterech językach, wieloletnią działalność recenzencką, czy udział w setkach konferencji naukowych.